

Boháč a Lazár

B-013

text: A. Fabian (1987), hudba: Jaroslav Fabian

(Orig.: -, -)

prijímanie

cez rok

VI: Skvostné prstene a rúcha,
každý deň mal v svojom dome bál.
V tisíc sviečkach zahnal súmrak,
opíjal sa z iných sa len smial.
Vôňou dám z ich parfémov
zakryl biedu svojich show.
Nevšímal si ľudí v úzkych,
Lazár nech si žije žobrotou.

**R: Prišiel však čas súdnych dní,
boháč býval bohatý, no bez lásky;
prázdný, bezcenný sa stal život báječný.
Prišiel však čas súdnych dní,
Lazár býval chudobný,
ale s Pánom láskou naplnil
aj svoj život pochmúrny.**

V2: Pane, viem, ako sa zmýlil
boháč, čo nikdy nezbadal,
že aj v ňom sa žobrák skrýva,
po vlastnom šťastíčku vždy žobral.
Spásu sám si nik nedá,
ako dar sa prijať má.
Lazár pochopil to dávno,
veď chlieb bol pre neho stále dar.

**R2: Dnes je však čas spásnych dní,
boháč vo mne bohatý
stal sa právom lásky súdený.
Jak klas prázdny, bezcenný.
Dnes je však čas spásnych dní,
chcem si všímať aj iných
a poslúžiť s láskou, úprimne.
Veď tak vráti Pán aj mne.**